

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/21/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113226622
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8113226622.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava právne zast. Tomáš Kušnír, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava proti žalovanému: I. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y. XX, t. č. bytom J.T. XX, G., za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník a Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 638,12 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieta.

II. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

III. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v prospech jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka náhradu trov konania vo výške 118,60 € pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Vedľajšiemu účastníkovi Občianskemu združeniu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou došlou súdu dňa 16.09.2013 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy v celkovej výške 638,12 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy jednotlivých splátok.

Žalobca uviedol, že pohľadávku, ktorá je predmetom konania nadobudol postúpením od Slovenskej sporiteľne a.s. na základe zmluvy zo dňa 28.09.2011. Žalobca tiež uviedol, že v konaní si uplatňuje iba zaplatenie splátok splatných od 21.10.2010 do 20.11.2011 v počte 14, ako splátok, ktorých zaplatenie nie je premlčané.

Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 9C/21/2014 - 111 zo dňa 18.09.2014 rozhodol nasledujúco:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 638,12 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne

- zo sumy 35,64 € od 21.10.2010 do 13.11.2011,
- zo sumy 36,27 € od 21.11.2010 do 13.11.2011,
- zo sumy 36,91 € od 21.12.2010 do 13.11.2011,
- zo sumy 37,57 € od 21.01.2011 do 13.11.2011,

- zo sumy 38,23 € od 21.02.2011 do 13.11.2011,
- zo sumy 38,92 € od 21.03.2011 do 13.11.2011,
- zo sumy 39,60 € od 21.04.2011 do 13.11.2011,
- zo sumy 40,30 € od 21.05.2011 do 13.11.2011,
- zo sumy 41,03 € od 21.06.2011 do 13.11.2011,
- zo sumy 41,74 € od 21.07.2011 do 13.11.2011,
- zo sumy 42,48 € od 21.08.2011 do 13.11.2011,
- zo sumy 43,24 € od 21.09.2011 do 13.11.2011,
- zo sumy 44,02 € od 21.10.2011 do 13.11.2011,
- zo sumy 515,95€ od 14.11.2011 až do zaplattenia,
- zo sumy 44,78 € od 21.11.2011 až do zaplattenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Dlžnú sumu spolu s príslušenstvom p o v o ľ u j e žalovanému splácať v mesačných splátkach vo výške 20 € splatných vždy do 25. dňa toho-ktorého dňa v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po kalendárnom mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, a to tak, že pri omeškaní čo len jednej splátky stáva sa zročným celé dlžné plnenie.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. náhradu trov konania vo výške 38 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Uznesením KS v Prešove č.k. 8Co/24/2015 - 172 zo dňa 29.02.2016 bol vyššie uvedený rozsudok okrem výroku č. II. zrušený a vec bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie. KS v PO uložil okresnému súdu, aby sa primárne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

Súd teda vyzval žalobcu, aby preukázal, že pred postúpením pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne a.s. bolo postupované podľa § 92 ods.8 zákona o bankách.

Žalobca súdu predložil list zo dňa 25.09.2008 adresovaný žalovanému s názvom „Výzva,“ ktorým oznamoval žalovanému, že je v omeškaní ku dňu 31.08.2008 so zaplattením sumy 202,68 €.

Žalobca však žiadnym spôsobom doručenie alebo aspoň odoslanie tohto listu žalovanému nepreukázal. Súd teda považuje za dôležité, že doručenie, resp. zaslanie tohto listu žalovanému preukázané nebolo.

V prejednávanej veci tak súd musel prvotne riešiť, či žalobca je vo veci aktívne vecne legitimovaný, a či teda na základe postúpenia platne nadobudol pohľadávku, ktorú uplatňuje na zaplattenie v tomto súdnom konaní.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách - ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahov medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka - veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka - postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi, alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka - ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. V súvislosti s postúpením pohľadávky sa zvykne postupník odvolávať na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Obo210/01 publikované v periodiku Zo súdnej praxe pod číslom 66/2003, ktorého právna veta znie: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku, skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“

V tejto súvislosti procesný súd ďalej potrebuje uviesť, že Najvyšší súd SR v novšom rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/76/2007, ktoré bolo uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu pod č. 46/2009 uviedol, že: „Z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca ale dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by postúpenie pohľadávky postupca dlžníkovi síce neoznámil, avšak postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukázal.

Na takého rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Z uvedeného ustanovenia však nemožno činiť záver, že dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie; to by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.

V ustanovení § 526 a ani na inom mieste Občiansky zákonník nerozlišuje takéto dve postavenia dlžníka z hľadiska jeho možnosti namietat' neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.

Najvyšší súd ďalej uviedol, že v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, resp. o jej splnenie, kedy postúpená pohľadávka nie je ešte uhradená, je však súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ak vyjdú v konaní najavo. Absolútna neplatnosť právneho úkonu znamená, že priamo zo zákona a od počiatku sa na dotknutý právny úkon hľadí, ako keby nebol urobený. Odlišný prístup by znamenal obchádzanie ustanovení o absolútnej neplatnosti právnych úkonov.“

Súd má za to, že výzva, ktorá je uvedená v § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vete prvej, nie je právnym úkonom. Znamená to toľko, že platnosti alebo neplatnosti tejto výzvy sa nemožno domáhať v konaní pred súdom. Ide o tzv. faktický úkon, ktorý je však nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. V prípade, ak tento faktický úkon vykonaný nebol, neplatným bude následný právny úkon.

Podľa § 45 ods.1 Občianskeho zákonníka - prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

Analogicky uvedené ustanovenie treba využiť aj pri doručovaní faktického úkonu banky, pre ktorý je stanovený písomná forma, a ktorý môže mať právnu relevanciu pre posúdenie následnej platnosti alebo neplatnosti postúpenia pohľadávky bankou iba v prípade, ak sa dostane do dispozičnej sféry dlžníka, ktorému bol zasielaný. V danom prípade preukázanie doručenia písomnosti, z ktorej žalobca odvodzuje pre seba priaznivé účinky je práve na tomto žalobcovi. Žalobca však nepreukázal, že by sa takáto listina do dispozičnej sféry dlžníka dostala (bez ohľadu na to, či sa s touto výzvou oboznámil, alebo nie), a preto súd musí vychádzať z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou.

Na základe uvedeného súd konštatuje, že v prejednávanej veci žalobca žalobou uplatnenú pohľadávku nenadobudol, a nie je teda na jej uplatňovanie v súdnom konaní aktívne vecne legitimovaný.

Na základe uvedeného musel súd žalobu bez ďalšieho zamietnuť.

Pokiaľ ide o názor žalobcu, že účelom § 92 ods.8 zákona o bankách nie je obmedzenie možnosti postúpiť bankovú pohľadávku ale prelomenie bankového tajomstva, ide o názor prezentovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015.

S uvedeným názorom sa procesný súd nestotožňuje ale naopak má za, že keďže postúpením bankovej pohľadávky dochádza aj k prelomeniu bankového tajomstva, musia byť na platné postúpenie splnené podmienky uvedené v § 92 ods.8 zákona o bankách. Takto chápe toto ustanovenie aj Národná banka SR (napr. stanovisko zn. ODB-8651/2014 zo dňa 20.08.2014 zaslané OS Prešov).

Pokiaľ sa týka náhrady trov konania, žalobca v konaní neúspešný, právo na ich náhradu nemá (§ 142 ods.1 Os.p.) a žalovanému súd túto náhradu nepriznal pre nedostatok návrhu z ich strany (§ 151 ods.1 O.s.p.).

Právo na náhradu trov konania má a súd túto náhradu priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, ktorého trovy konania spočívajú v nákladoch právneho zastúpenia podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Náhrada trov konania bola priznaná Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré do konania vstúpilo ako prvé.

Náhrada trov konania nebola priznaná Občianskemu združeniu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov z dôvodu neúčelnosti (vstup do konania v čase, keď do neho vstúpil už iný vedľajší účastník).

Odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje 41,49 € + režijný paušál 7,81 € pre rok 2013 a 8,04 € pre rok 2014.

Úkony právnej služby:

? prevzatie a príprava zastúpenia	- 41,49 € + 7,81 €
? vyjadrenie k žalobe	- 41,49 € + 8,04 €.

Odmena spolu - 98,83 + 19,77 ako 20% DPH = 118,60 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 4 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.